

Catullus: A Selection of Poems

**Catullus Poems 5-8, 10, 11, 17, 40, 70,
76, 85, 88, 89, 91, & 107****5.**

Vivamus mea Lesbia, atque amemus,

rumoresque senum severiorum

omnes unius aestimemus assis!

soles occidere et redire possunt:

nobis cum semel occidit brevis lux,

5

nox est perpetua una dormienda.

da mi basia mille, deinde centum,

dein mille altera, dein secunda centum,

deinde usque altera mille, deinde centum.

dein, cum milia multa fecerimus,

10

conturbabimus illa, ne sciamus,

aut ne quis malus invidere possit,

cum tantum sciat esse basiorum.

6.

Flavi, delicias tuas Catullo,

ni sint illepidae atque inelegantes,

velles dicere nec tacere posses.

verum nescioquid febriculosi

scorti diligis: hoc pudet fateri. 5

nam te non viduas iacere noctes

nequiquam tacitum cubile clamat

sertis ac Syrio fragrans olivo,

pulvinusque peraeque et hic et illic

atritus, tremulique quassa lecti 10

argutatio inambulatioque.

nam nil stare valet, nihil tacere.

cur? non tam latera ecfututa pandas,

ni tu quid facias ineptiarum.

quare, quidquid habes boni malique, 15

dic nobis. volo te ac tuos amores

ad caelum lepido vocare versu.

7.

Quaeris, quot mihi basiationes

tuae, Lesbia, sint satis superque.

quam magnus numerus Libyssae harenae

lasarpiciferis iacet Cyrenis

oraclum Iovis inter aestuosi 5

et Batti veteris sacrum sepulcrum;

aut quam sidera multa, cum tacet nox,

furtivos hominum vident amores:

tam te basia multa basiare

vesano satis et super Catullo est, 10

quae nec pernumerare curiosi

possint nec mala fascinare lingua.

8.

Miser Catulle, desinas ineptire,

et quod vides perisse perditum ducas.

fulsere quondam candidi tibi soles,

cum ventitabas quo puella ducebat

amata nobis quantum amabitur nulla. 5

ibi illa multa cum iocosa fiebant,

quae tu volebas nec puella nolebat,

fulsere vere candidi tibi soles.

nunc iam illa non vult: tu quoque impotens noli,

nec quae fugit sectare, nec miser vive, 10

sed obstinata mente perfer, obdura.

vale puella, iam Catullus obdurat,

nec te requiret nec rogabit invitam.

at tu dolebis, cum rogaberis nulla.

scelesta, vae te, quae tibi manet vita? 15

quis nunc te adibit? cui videberis bella?

quem nunc amabis? cuius esse diceris?

quem basiabis? cui labella mordebis?

at tu, Catulle, destinatus obdura.

10.

Varus me meus ad suos amores

visum duxerat e foro otiosum,

scortillum, ut mihi tum repente visum est,

non sane illepidum neque invenustum,

huc ut venimus, incidere nobis 5

sermones varii, in quibus, quid esset

iam Bithynia, quo modo se haberet,

et quonam mihi profuisset aere.

respondi id quod erat, nihil neque ipsis

nec praetoribus esse nec cohorti,

10

cur quisquam caput unctius referret,

praesertim quibus esset irrumator

praetor, nec faceret pili cohortem.

'at certe tamen,' inquiunt 'quod illic

natum dicitur esse, comparasti

15

ad lecticam homines.' ego, ut puellae

unum me facerem beatiorem,

'non' inquam 'mihi tam fuit maligne

ut, provincia quod mala incidisset,

non possem octo homines parare rectos.'

20

at mi nullus erat nec hic neque illic

fractum qui veteris pedem grabati

in collo sibi collocare posset.

hic illa, ut decuit cinaediorum,

'quaeso' inquit mihi, 'mi Catulle, paulum

25

istos commoda: nam volo ad Serapim

deferri.' 'mane' inquit puellae,

'istud quod modo dixeram me habere,

fugit me ratio: meus sodalis—

Cinna est Gaius—is sibi paravit. 30

verum, utrum illius an mei, quid ad me?

utor tam bene quam mihi pararim.

sed tu insulsa male et molesta vivis,

per quam non licet esse negligentem.'

11.

Furi et Aureli comites Catulli,

sive in extremos penetrabit Indos,

litus ut longe resonante Eoa

tunditur unda,

sive in Hyrcanos Arabesve molles, 5

seu Sagas sagittiferosve Parthos,

sive quae septemgeminus colorat

aequora Nilus,

sive trans altas gradietur Alpes,

Caesaris visens monimenta magni, 10

Gallicum Rhenum horribile aequor ulti-

mosque Britannos,

omnia haec, quaecumque feret voluntas

caelitum, temptare simul parati,

pauca nuntiate meae puellae 15

non bona dicta.

cum suis vivat valeatque moechis,

quos simul complexa tenet trecentos,

nullum amans vere, sed identidem omnium

ilia rumpens; 20

nec meum respectet, ut ante, amorem,

qui illius culpa cecidit velut prati

ultimi flos, praetereunte postquam

tactus aratro est.

17.

O Colonia, quae cupis ponte ludere longo,

et salire paratum habes, sed vereris inepta

crura ponticuli axulis stantis in redivivis,

ne supinus eat cavaque in palude recumbat:

sic tibi bonus ex tua pons libidine fiat, 5

in quo vel Salisubsali sacra suscipiantur,

munus hoc mihi maximi da, Colonia, risus.

quendam municipem meum de tuo volo ponte

ire praecipitem in lutum per caputque pedesque,

verum totius ut lacus putidaeque paludis 10

lividissima maximeque est profunda vorago.

insulsissimus est homo, nec sapit pueri instar

bimuli tremula patris dormientis in ulna.

cui cum sit viridissimo nupta flore puella

et puella tenellulo delicatior haedo, 15

adservanda nigerrimis diligentius uvis,

ludere hanc sinit ut lubet, nec pili facit uni,

nec se sublevat ex sua parte, sed velut alnus

in fossa Liguri iacet suppernata securi,

tantundem omnia sentiens quam si nulla sit usquam; 20

talis iste meus stupor nil videt, nihil audit,

ipse qui sit, utrum sit an non sit, id quoque nescit.

nunc eum volo de tuo ponte mittere pronum,

si pote stolidum repente excitare veternum,

et supinum animum in gravi derelinquere caeno, 25

ferream ut soleam tenaci in voragine mula.

40.

Quaenam te mala mens, miselle Ravide,
agit praecipitem in meos iambos?
quis deus tibi non bene advocatus
vecordem parat excitare rixam?
an ut pervenias in ora vulgi?
quid vis? qualubet esse notus optas?
eris, quandoquidem meos amores
cum longa voluisti amare poena.

70.

Nulli se dicit mulier mea nubere malle
quam mihi, non si se Iuppiter ipse petat.
dicit: sed mulier cupido quod dicit amanti,
in vento et rapida scribere oportet aqua.

76.

Siqua recordanti benefacta priora voluptas
est homini, cum se cogitat esse pium,
nec sanctam violasse fidem, nec foedere nullo
divum ad fallendos numine abusum homines,
multa parata manent in longa aetate, Catulle,

ex hoc ingrato gaudia amore tibi.

nam quaecumque homines bene cuiquam aut dicere possunt

aut facere, haec a te dictaque factaque sunt.

omnia quae ingratae perierunt credita menti.

quare iam te cur amplius excrucies? 10

quin tu animo offirmas atque istinc te ipse reducis,

et dis invitis desinis esse miser?

difficile est longum subito deponere amorem,

difficile est, verum hoc qua lubet efficias:

una salus haec est. hoc est tibi pervincendum, 15

hoc facias, sive id non pote sive pote.

o di, si vestrum est misereri, aut si quibus umquam

extremam iam ipsa in morte tulistis opem,

me miserum aspiciate et, si vitam puriter egi,

eripite hanc pestem perniciemque mihi, 20

quae mihi subrepens imos ut torpor in artus

expulit ex omni pectore laetitas.

non iam illud quaero, contra me ut diligat illa,

aut, quod non potis est, esse pudica velit:

ipse valere opto et taetrum hunc deponere morbum.

25

o di, reddite mi hoc pro pietate mea.

85.

Odi et amo. quare id faciam, fortasse requiris.

nescio, sed fieri sentio et excrucior.

88.

Quid facit is, Gelli, qui cum matre atque sorore

prurit, et abiectis pervigilat tunicis?

quid facit is, patrum qui non sinit esse maritum?

ecquid scis quantum suscipiat sceleris?

suscipit, o Gelli, quantum non ultima Tethys

nec genitor Nympharum abluit Oceanus:

nam nihil est quicquam sceleris quo prodeat ultra,

non si demisso se ipse voret capite.

89.

Gellius est tenuis: quid ni? cui tam bona mater

tamque valens vivat tamque venusta soror

tamque bonus patruus tamque omnia plena puellis

cognatis, quare is desinat esse macer?

qui ut nihil attingat, nisi quod fas tangere non est,

quantumvis quare sit macer invenies.

91.

Non ideo, Gelli, sperabam te mihi fidum

in misero hoc nostro, hoc perduto amore fore,

quod te cognossem bene constantemve putarem

aut posse a turpi mentem inhibere probro;

sed neque quod matrem nec germanam esse videbam 5

hanc tibi, cuius me magnus edebat amor.

et quamvis tecum multo coniungerer usu,

non satis id causae credideram esse tibi.

tu satis id ducti: tantum tibi gaudium in omni

culpa est, in quacumque est aliquid sceleris. 10

107.

Si quicquam cupido optantique optigit umquam

insperanti, hoc est gratum animo proprie.

quare hoc est gratum nobisque est carius auro

quod te restituis, Lesbia, mi cupido.

restituis cupido atque insperanti, ipsa refers te 5

nobis. o lucem candidiore nota!

B L O O M S B U R Y

quis me uno vivit felicior aut magis hac res

optandas vita dicere quis poterit?